

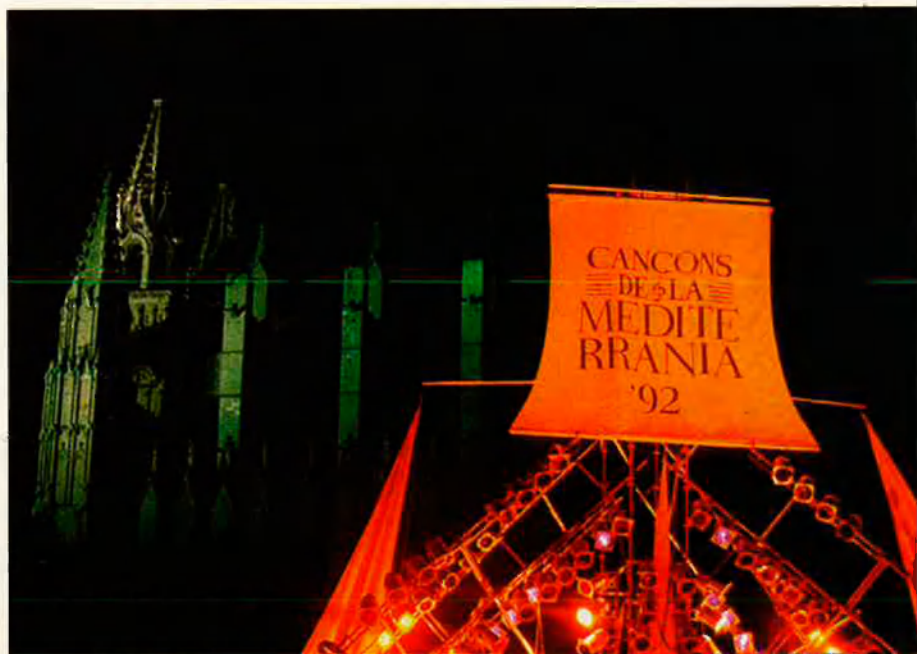
Una mostra de música tradicional cada vegada més prestigiosa

Cançons de la Mediterrània 1992

El festival de Cançons de la Mediterrània, organitzat per l'Ajuntament de Palma ha arribat enguany a la seva novena edició. L'èxit de públic i la qualitat dels participants han convertit les Cançons en la cita musical popular més important de l'any a Mallorca

Un any més el festival de Cançons de la Mediterrània fou un rotund èxit. Milers de persones defilaren durant quatre dies pel Parc de la Mar, de Palma, per a gaudir de les vetllades musicals que anualment ofereix l'Ajuntament de Palma.

Les Cançons són ja una cita ineludible per als mallorquins. Quan la calor comença a pesar, les Cançons permeten passar unes hores a la frescor del Parc de la Mar escoltant la música tradicional de diferents països banyats per la mar Mediterrània. L'escenari, muntat enmig del llac del Parc i al peu mateix de la seu, dóna a les Cançons un caràcter espectacular. Any rere any, l'afluència de públic –ciutadans, foravilers, i molts turistes– s'ha anat incrementant. Atès que l'espai és obert i que el festival és totalment gratuït, comptabilitzar exactament el nombre d'assistents és gairebé impossible. De tota manera, el que

Varietat, qualitat i èxit de públic han caracteritzat el certament d'enguany de Cançons de la Mediterrània.

PERE CARDONA

sí que és segur és que les Cançons són ja l'esdeveniment musical que, durant l'any, té més seguidors.

En aquesta ocasió l'Ajuntament de Palma ha ofert un cartell que ha sabut combinar el més proper al públic mallorquí i sons ben llunyants, acompanyant-los d'una actuació estel·lar. Des del Líban va arribar Rabih Abou Hhalil, que va oferir una nova concepció de la música del seu país. Aquest intèrpret ha sabut situar la seva música en un alt nivell, compaginant-la amb un estil de jazz que li ha valgut la participació en nombrosos festivals internacionals de música tant ètnica com de jazz.

D'Andalusia, la Barbería del Sur aportà una visió especial del cant flamenc. El seu origen s'emmarca dins la puresa flamenca, però actualment mesclen el flamenc amb gèneres molt diversos, com el pop, la salsa o el jazz.

Maria Angels Gornals, de Menorca, música obres de poetes menorquins. Acompanyada per quatre músics, donà un recital de veu que agradà especialment al públic. En representació de Mallorca, Biel Majoral aportà l'experiència d'un veterà cantant i investigador de les arrels folklòriques mallorquines. Per aquest professor d'universitat, i músic a hores, pocs secrets tenen les melodies tradicionals mallorquines.

Jaume Arnella, vengut des de Catalunya, oferí un repertori de cant de romanços de tradició oral o extrets d'antigues publicacions.

Karoline Saidline, de França, acostà al públic de les Cançons la música jueva, tant la més tradicional com les composicions més actuals.

D'Itàlia aterrà a les nits del Parc de la Mar Ivano Fossati. Aquest antic rocker —ara renega del rock— ha evolucionat cap

una música cada cop més intimista.

Okay Temiz, de Turquia, és un percussionista experimentat que cada vegada és més estimat fora del seu país. A Turquia ja és una institució.

La participació estel·lar enguany anà a càrrec del veterà Georges Moustaki. Pocs coses poden dir-se de l'autor de *Le Métèque*. Senzillament que, vint-i-tres anys després d'aquell disc, encara mou passions i que s'embutxacà fàcilment tot el públic de les Cançons. L'autor de *Milord*, *Sarah*, *Ma liberté* o la *Marche de Sacco et Vanzetti* va posar un excel·lent punt final a aquesta edició de les Cançons de la Mediterrània.

Deu anys després que aquesta idea es posàs en marxa, les Cançons ja són part —i molt important— de l'oferta musical de l'estiu mallorquí.

Miquel Payeras